

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insetate) vsprejema upravništvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 120.

V Ljubljani, v torek 29. maja 1894.

Letnik XXII.

Državni zbor.

Dunaj, 28. maja.

Najzanimivejši je bil v današnji seji odgovor ministerskega predsednika gledé dr. Deckertove zadeve (glej včerajšnje brzojavko!). Po dnevnem redu je najprej utemeljeval dr. Bärnreither predlog pravnega odseka, naj se pravni odsek ustanovi permanentno, da bo tem ložje kos svoji obširni nalogi. Dasi je dr. Vašaty temu oporekal, se je vendar vsprejel predlog pravnega odseka.

Obrtna sodišča.

Bärnreither je vložil začetkom seje samostalen predlog, naj se uvedó posebna obrtna sodišča. V svojih poslih bi poslovala kot obvezna instanca; sodila bi v obrtnih stvareh, naj jih sedaj obravnava sodišča ali politične gosposke. Pri svotah do 100 gld. bi se proti razsodbi teh sodišč ne mogel vložiti priziv. Razsodbe bi se lahko izvršile tudi eksekutivnim potom. Obrtna sodišča bi morala tudi dajati pojasnila o obrtnih vprašanjih, če bi jih gosposka za to prosila.

Zavarovanje proti nezgodam.

Ze dve leti in pol se peča državni zbor z vprašanjem, kako bi trebalo razširiti zavarovanje proti nezgodam pri delavcih. Jedenkrat se je že sklenil v zbornici zakon v ti zadevi. Toda gosposka zbornica ga ni vsprejela neizpremenjenega, marveč je pridelala več pristavkov delavcem v korist. Danes se je pečal državni zbor s tem izpremenjenim predlogom in ga je vsprejel v obliki, kakor ga je predložila gosposka zbornica. Poročal je Neuwirth, ki je pa jako neumestno zatrjeval, da kaže bolj iz oportunitete, nego iz stvarnih razlogov pritrčiti gosposki zbornici.

To mu je tudi Lueger po pravici očital. Poročevalec je pri ti priliki obljubil, da se prihodnjo jesen predloži zbornici zakon, naj se zavarovanje

proti nezgodam raztegne tudi na delavce pri prevoznih podjetjih, kar je gotovo potrebno.

Tiskovni zakon.

„Slovenec“ je že prijavil na novo predloženi tiskovni zakon, po katerem bi se naše sitne in mučne tiskovne razmere vsaj v nekoliko olajšale. Kavcija odpade po tem predlogu, dalje bi se ložje posamič prodajale tiskovine in pri konfiskacijah bi se vedno naznanilo dotično mesto, ki je bilo zaplenjeno. Danes je jela zbornica obravnavati ta zakon. Poročal je v imenu večine tiskovnega odseka dr. Rutovski zatrjujoč sicer, da je odsek prepričan, da se mora več storiti v prosep tiska, toda da je vsaj nekaj tudi s tem pomaganega. Prejšnja vlada še tega ni hotela dovoliti. Upati smemo, da bo vlada tudi časniški kolek odpravila, kakor hitro dopuste to državne finance. — Dr. Pacak je pa v imenu štirih tovarišev tiskovnega odseka zahteval naj se predloženi zakon spopolni, vzlasti naj se konfiskacije omeje za nekatere stvari, naj se odpravi časniški davek, in naj se dovoli svobodno razpečavanje listov (kolportaza). Očita levici, da se v tem oziru jako malo drži liberalnih načel, pobija načela, ki jih je vlada izrekla v tiskovnem odseku in priporoča, naj se vsprejme predlog manjšine.

Govornikov se je proti predlogu oglasilo osem in trije zanj. Prvi protigovornik Eim je dokazoval, koliko nezdravega je v našem tiskovnem zakonu. Časniški kolek je po njegovem mnenju krivičen in brez primere čuden, ker se mora že naprej dati 25—33 odstotkov kosmatih dohodkov državni blagajnici. Ta davek spravlja časništvo pod oblast kapitalizma. Državni pravdnik ima po sedanjih zakonih moč zatreti s konfiskacijami vsako opozicijo. Porotnim sodiščem se ne sme omejiti poslovanje glede tiskovnih pravn, ker so ravno porotniki najboljja opora za svobodo. Najhujše čuti pritisk krutih tiskovnih zakonov češko časništvo in pa delavski listi. Mladočeška stranka bo vedno ostala zvesta svojim svobodomiselnim načelom in se bo zmiraj po-

tegovala za svobodno šolo, za splošno volilno pravico in za svobodo tiska. Tako je završil dunajski dopisnik Narodnih Listov poslanec Eim svoj deloma resnični, a v celosti jako zmedeni govor.

Politika ali potreba?

Iz Trsta, 24. maja.

Po pristransko dovršenem ljudskem štetju koncem leta 1890., našteló se je na podlagi službenih podatkov v Trstu z okolico vred 27.725 Slovencev; zraven Slovencev so še 404 Hrvati, 106 Čehov in 24 Poljakov — torej nasproti slovanski veji stoji 100.039 Italijanov in 7107 Nemcev.

Po spoznanju vere je 149.362 katoličanov, 1369 pravoslavni, 1302 evangelistov, 310 anglikanov in 4708 židov, ostali so raznih veroizpovedanj.

Tako govori službena štatistika. Sedaj pa spregovorimo mi nekaj.

Po tej službeni štatistiki je največ v Trstu in okolici Italijanov, katerim po vrsti sledijo precej Slovenci in še-le po tem Nemci. Za vzdrževanje italijanskih ljudskih in srednjih šol v Trstu in okolici in otroških vrtov, kakor tudi slovenskih ljudskih v okolici, skrbi tržaško mesto. Za 7107 Nemcev, od katerih je gotovo deseti del iz rajha, vzdržuje država dve nemški ljudski šoli, veliki gimnazij in realko.

Nemci v mestu vzdržujejo tudi več zasebnih ljudskih šol in otroških vrtov. — Kedo pa skrbi za Slovence; dasi jih je po številu veliko več nego Nemcev? Vkljub zgornjim številkam je vprašanje slovenskih ljudskih šol v Trstu vprašanje večnosti. kajti elementi, ki zahtevajo slovenske šole v Trstu so v resnici tukaj, tukaj je pa tudi element, ki noče priznati potrebe slovenskih šol v Trstu in ako jo tudi spozna, je noče ustanoviti trdeč, da so slovenske šole v Trstu le politična agitacija, ki nima prave podlage. Trdijo tudi, da je za Slovence v Trstu oskrbljeno s šolami v okolici in kedor Slovencev v Trstu ima otroke, in jih hoče pošiljati v slovensko

LISTEK.

„Matica Hrvatska“.

Kar emo pričakovali, se je zgodilo — „Kat. Dalm.“, odločni katoliški list in odlično pravaško glasilo očita „Matici Hrvatski“, da premalo pazi na vsebino svojih knjig, ker bi se drugače ne vtihotapili v spise stavki, ki bijejo v obraz krščaustvu in katoliškim dogmam. To očitanje pa je popolnoma utemeljeno. Poglejmo!

V drugem delu „Poviesti srednjega veka“ piše pisatelj Franjo Valla na str. 187.: „Ovi su napokon god. 1717 (u Englezkoj) dali njima drugi pravac i cilj, a to su današnji slobodni zidari (Freimaurer), kojima je lozinka: jednakost, bratimstvo in sloboda sviju ljudi.“

Torej jednakost, bratstvo in svoboda! Toda kakšna! Trdimo, da g. pisatelj niti pojma nima o loži in njenih „lozinkah“. Saj bi se moral vendar na svoje oči prepričati, če ni slep, kakšna je ta „jednakost“, koder se vselijo prostozidarji in pomagaci njihovi — židje, kakšno njih „bratstvo“ in kakšna svoboda, katero pridigujejo. Ali se morda s

takimi stavki skušajo udje zagrebške lože zvabiti v „Matico Hrvatsko“?

Pa to še ni vse! „Matica“ v svoji knjigi „Poviesti Matice“ ruši versko prepričanje in dogme katoliške cerkve. Pa to ne v kakem pamfletu, ampak v knjigi, o kateri mislijo ljudje, da je drugi evangelij, v „Poviesti“. — Vera nas uči, da se tistemu, kar je Kristus dejal, ne more niti kaj odvzeti niti kaj dostaviti; zato ravno je On postavil cerkev na skalo, da varuje njegove besede in naprave neoskrunjene. Vera nas uči, da je Kristus postavil sedem sv. zakramentov, ne pa morda sv. Peter, sv. Pavel ali sv. Andrej. V „Matici“ pa dokazujejo, da je cerkev tekom časa dogme ali verske resnice množila ter da je cerkev in ne Izveličar postavila zakrament zakona, izpovedi in sv. rešnjega telesa.

Prvi kristijanje so dogme množili (stran 37.): „Kad se u občini kršćanskoj uzmnožio broj članova više naobrazbe, našde se medju njimi i učenjaka, koji su uzmnožili dogme, razvili bogoslužje in okolnostim prilagodili sve, ne misleći ipak mienjati ‚bitnosti‘ („bistva“)“. „Matica“ ne vé, da so verske resnice ali dogme samo bistvo!

Zakrament sv. rešnjega telesa se je po „Matici“ razvil v drugem stoletju — torej ni od Kristusa postavljen — in po isti „Matici“ ni ta zakrament telo in kri Odrašenikovo, ampak samo spomin židovske pashe (Velike noči).

Str. 35.: „Dosta rano razviše (!) se svetotajstva... Poslije gostbe (agape) podavala se Bogu hvalo, blagoslavljalo se vino i kruh, a to bijaše spomen na židovski Passah, na poslednju večeru Krstovu... Tako se razvi već u polovici drugoga veka otajstvo pričesti i žrtvenika.“

In tak strup sprejema „Matica“, da ga zavdaja katoliškemu hrvatskemu in slovenskemu občinstvu? Povemo odkrito svoje mnenje: Ako misli „Matica“ trgati iz src vernih Hrvatov in Slovencev nad vse nam drago vero, potem se bomo postavili po robu, če tudi je „Matica“ narodni zavod. Mislimo, da s tem vršimo ne samo versko dolžnost, ampak tudi patrijotično. Kajti narod, ki se navzame takega strupa, ne živi, ampak životari v „prostosti, bratstvu in jednakosti“ židovsko-framasonski.

Znano je, da je spoved, postavljena od Kristusa, ves čas v cerkvi navada. Tudi je znano, da

2/4 6 m. m.

šolo, naj jih pošilja v okolico; če mu je predalet, naj gre tedaj v okolico stanovat, pa mu bude bliže! Take in enake argumente navajajo gospoda Italijani v privatnem in javnem življenju proti ustanovitvi slovenskih šol. Potrebe teh šol nočejo priznati — čeprav je jasna. Iz poročila šolske komisije same izhaja, da se je uvažilo od 497 podpisov na prošnji le 116, in teh 116 očetov ima 169 otrok godnih za šolo v dobi od leta 1888—93. Vkljub temu da je število otrok tukaj v vkljub temu tudi, da so se prosilci za ustanovljenje več slovenskih šol v Trstu zjedini v prošnji samo za jedno slovensko šolo v mestu, vkljub torej izkazanemu podatkom, ki dovolj pričajo o potrebi take šole — šolska komisija dala je prošnjam za slovensko šolo pečat politične agitacije in nerealne potrebe.

Da ilustriramo malo židovsko moč v Trstu, pribčili smo statistične podatke tudi glede spoznanja vere. Kakor je razvidno, nasproti 149.362 katoličanov, se kaže v največji meri število židov in sicer 4708. Ukljub ogromnemu razločku mej številkami, je prvi podžupan tržaški žid v osebi Mojsesa Luzatta, ki večkrat pri raznih katoliških cerkvenih slavnostih zastopa katoličana župana. Ta isti podžupan žid je načelnik šolske komisije tržaške, ki ima v pedagoških in verskih vprašanjih v tržaških šolah veliko in odločilno besedo. Dokler pa bodo krivonosni liberalci v Trstu zvonec nosili, ni upanja, da Slovan pride na dan. Pride pa čas tudi za Slovane in njih pravice se bodo morale izpolniti.

Negativen veto brutalne moči lahonske stranke v Trstu, katerega je izvršil mestni zbor tržaški, bodi tržaškim Slovencem v dokaz, da treba še glasneje zahtevati narodne pravice. V tem boju pokažejo se naj kot možje ob katerih prsah se odbija začasno hudo valovje nasilnikov in liberalnih teroristov!

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. maja.

Ulični napis v Pragi. Staročeski listi v tem vprašanju zavzemajo jako korektno stališče. Pišejo namreč, da se Čehi ne smejo v Pragi strogo držati le čeških napisov. Ti napisi naj le tako dolgo ostanejo, da ona mesta na Češkem, kjer je znatno število Čehov, a so le nemški ulični napisi, napravijo dvojezične. V tak kompromis pač lahko privolijo Nemci, ako je jim res kaj na dvojezičnih napisih, ne pa le za prvenstvo in gospodstvo. „Narodni Listi“ se pa pri tem postavljajo na veliko državno pravno stališče, Nemci naj priznajo češko državno pravo, potem pa bodo že se Čehi z njimi o napisih sporazumeli. To stališče je naravnost smešno. Važnost češkega državnega prava se pač ne da z uličnimi napisi v Pragi primerjati. Noben resen politik niti misliti ne more, da bi Nemci privolili v češko državno pravo, da dobe dvojezične napise v Pragi. To zopet kaže, kako malo resni politiki da so Mladočehi.

Dr. Gregr. Glasilo čeških realistov hudo napada dr. Gregra, zaradi nekega govora, ki ga je imel te dni. Dr. Gregr se dela povsod radikalnega in odločnega, piše ta list, ali v resnem trenutku pa on prvi pobegne, kar se je videlo na Sofijskem otoku.

so morali očitni grešniki pred vernim ljudstvom in duhovščino svoje grehe izpovedati: „Matica“ pa misli tako: „U prvo doba krščanstva izpovedao je grješnik svoj grjeh u skupščini „Gospodinu“, a svećenik mu je opredjelivao pokoru. — No ovu javnu izpovied zamieni malo po malo izpovied na samu in a u ho svećeniku.“ Po „Matici“ je spoved postala zakrament v petem stoletju, ali vsaj dobila značaj zakramenta: „Izpovied na uho . . . obćenitom postaje već početkom trećega stoljeća, premda javna prestaje istom polovinom petoga, kad je izpovied imala već posvema uredjenje svetotajstva.“

Tu naj se nam dovoli jedno vprašanje. Ali ni v odboru „Matice Hrvatske“ nobenega duhovnika, ki bi se odločno uprl spisom, ki raznašajo laži med prosto, verno ljudstvo?

Toda najhujše še pride. Na str. 35. čitamo sledeče: „Ženitba bijaše još uvijek gradjanski ugovor, te ne bijaše zabranjena svećenikom“ . . . „kad je Crkva i ženitbu učinila svetotajstvom preuze ona nadzor nad vseukupnim životom članova svojih od njihove kolievke pa do groba“ . . . Torej Cerkev je postavila zakrament sv. zakona? Potem imajo prav framasoni in židje, ki se na vsi

V državni zbor pride dyakrat v letu, da ima kak govor, katerega se je naučil. V deželnem odporu ne dela ničesa. Čas bi še bil, da zmerni Mladočehi že naredi konec frazam komedijanta dr. Gregra. Mi se tudi s „Časom“ vjemamo, da bi še bil čas, da bi tega moža odrinili iz političnega življenja.

Poljaki in Rusini. Vrše se pogajanja mej Poljaki in Rusini s tem, da bi jednega Rusina volili v odsek za predlogo o civilnem postopniku in v delegacijo. Dosedaj so Poljaki navadno v delegacijo volili jednega Rusina kot namestnika, letos ga pa mislijo kot delegata.

Pravda zaradi rumunske spomenice nikakor ni povzdignila ugleda viteških Mažarov v Evropi. Da slovanski listi obsojajo tako početje, je razumljivo samo po sebi. Pomenljivejše je pa, če tudi nemški listi obsojajo postopanje Mažarov. Posebno „Germania“ in „Nationalzeitung“, ki izhajata v Berlinu, hudo bičata mažarsko surovost in krivičnost, ki prezira opravičene želje in zagotovljene pravice nemažarskih narodnostij. Sploh noben list, izimši mažarske, židovske in od mažarske vlade plačane, ne odobruje postopanja Mažarov. Rumunski vodje so sedaj obsojeni, ali prav lahko se utegne pripetiti, da bodo Mažari to obsodbo še obžalovali. Z njo so zgubili dobro ime pri kulturnih evropskih narodih, katerega več ne pridobé.

Milan. „Ruskaja Ziznj“ ne more razumeti, kako da „Moskovskija Vjedomosti“ in pa „Grazdanin“ sedaj napadata srbskega kralja Milana. Njegovi privrženci so deloma naravnost v „Slavjanskem Blagotvoriteljnem Društvu“, ki priporočajo močno in strogo vladanje. Milan se je ravnal po tem receptu, ki meri na omejenje udeležitve javnega mnenja v državnih zadevah. Milan se je pa dolgo bal radikalizma ruskih patrijotov, ki bi vničil še omejeno ustavo iz 1869. Ruski patrijotje zahtevajo namreč, da se po ruskih vladarjih slovesno zagotovljena finska ustava kar odpravi. Sicer bi pa Milan ne mogel ničesa storiti, da nima privržencev v srbski družbi in vojski. Ta list se nikakor ne vjema s tem, da bi bil najnovejši prevrat pripisovati avstrijski diplomaciji, ki v Srbiji že dolgo nima tolikega vpliva, da bi mogla kaj takega izvršiti.

Francoska ministerska kriza. Gladstone je nekoč moral odstopiti, ker se je bil zameril krmarjem, in o odstopu francoskega ministerstva se pa govori, da so ga vrgli vinogradarji. V francoski zbornici zbornici je skupina, katera posebno ima nalogo braniti koristi vinogradarjev. Tej skupini se je pa zdelo, da Perier ne varuje dovolj francoskega vinarstva proti Avstriji. Večina članov te skupine je glasovala proti vladi, drugi so se pa zdržali glasovanja. Za njo ni nobeden glasoval. Tako je pa prišlo, da je vlada ostala v manjšini. Stvar ni popolnoma neverjetna. Perier je kot veliki industrijec zares gledal pred vsem le na interese velike trgovine in industrije, interese kmetijstva je pa malo zanemarjal.

Razgled po slovanskem svetu.

Občna deželna izložba v Lvovu.

(Konec.)

Skupina XII. in XIII. Domača obrt. Strokovno šolstvo. Keramiška obrt. Ti skupini bodete vzbujali

moč trudijo, da bi izvili zakon cerkvi iz rok ter bi zopet postal — „gradjanski ugovor!“ Ali misli „Matica“, da je s tem lažmi ustregla katoliški cerkvi, ki se ravno sedaj na Ogerskem bori za svoje pravice? Niso li dobili v tem spisu oni zaslepljeni Hrvatje, ki jadrajo z mažarskim vetrom in ki bi radi in na Hrvatskem civilni zakon, niso li ti dobili zadosti snovi, da utrde svoje napačno prepričanje? In kako se na strani 37. zvičajno izpodkopava cerkveni organizem, češ, da episkopat ni ustanovljen od Kristusa, ampak postavljen od vernikov samih po vzorcu tistih grških episkopov ali nadzornikov, ki so na trgu nadzorovali prodajo kruha in živeža . . . Takemu zavodu, ki po svojih spisih izpodkopava veljavo rimski stolici, — kajti rimski papež je prvi škof in naslednik sv. Petra — takemu zavodu nobeden katoličan ne more izreči zaupanja! Literarni zavod, ki se tako daleč spozabi, da taji od Kristusa postavljeni „primat“ ter ga hoče v svobodomiselnem smislu — seve, na podlagi „katoliške vere“ — razglasiti, bo izgubil pri Slovencih zaupanje. Vč. g. Korenić, kaj pa nato porečete?

občno pozornost V teh skupinah bodo izložene neobičajno zanimive dragocene posebnosti, s kakoršnimi se ponášati more samo Galicija; poleg družih so to izdelki lončarske šole v Kolomeji, rezbarstvo iz Zakopanega, čipkarstvo iz Mušine in Zakopanega, tkalske šole v Krosni, kolarske in sodarske šole v Kamionci Strumilovi, črevljarske šole v Uhnovem, ključavničarske šole v Svatnikah, vodarske (vožarske) šole v Rodininu in mnogo družih.

Mnogo skupin obseza i obrt. v katerih bodo zastopani s svojimi izdelki: pekarne, keramika (lončarska in kamnoseška roba), izdelovanje kož (jirharstvo, črevljarska roba, sedlarska in krznarska); papirnice (bratje Koliseher v Zrodku, Weiser v Sasovem); izdelki od mavca in mramora; izdelki od lesa; lekarniški obrt; kemični izdelki (unetna gnojila, parafin, milo in sveče).

Glede na to, da je v Galiciji nedostatek tovarn za stroje, ukrenilo je ravnateljstvo, da ima biti dotična skupina organizovana posebnim načinom.

Vsa izložba levovska, kakor smo omenili početkom, je izključno deželna, izložba strojev, optičkih izdelkov, kirurški orodja in šolskih potrebščin in učil je pa nasprotno oglašena za mednarodno; s tem se nudi priljka tovarnam za stroje po vseh krovovinah in v tujini, da si z izloženimi izdelki svojimi pridobé priznanje in nov vir za njih razpečavanje.

V tej skupini bodo izloženi: mali motori, stroji za špiritističa in pivovare, poljsko orodje in gospodarski stroji, električna navodila, stroji za obdelovanje lesa, za izdelke od kože in kartonaže, osobito pa pomožni stroji za mali obrt, stroji za gašenje ognja in priprave za gasilce.

Zanimiv bode tudi oddelek za širje kroge, namreč skupina XXII. (Narodopisni predmeti.) Gališko stanovništvo se ponáša z neobičajno, prezanimivo različnostjo noš, običajev in odnošajev življenja. Slikovit obraz tega bujnega življenja bode napodobljen s celo vrsto kmetskih domov in hiš s popolno notranjo opravo, obleko, figurinami itd. K temu se bode pa družila jako originalna skupina XXIV. Zenska dela in domača industrija.

Skupina XXV. in XXVI.: Slikarstvo, rezbarstvo in arhitektura, obsezali bodete dragocene bisere poljske slikarske umetelnosti, katera četrtstoletja močno vspeva in je dospela do nepričakovane stopinje. Po vsem svetu priznana in ocenjena je cela vrsta odličnih umetelnikov, ki so pod Matejkovim vodstvom in družih mojstrov priveli poljsko umetelnost do velicega procvitanja. V umeteljni palači nahajali se bodo ne samo umotvori poljskih slikarjev (med njimi je mnogo obrazov, katero so slikali Matejko, Brandt, Siemiradzki, Stachiewicz i. dr.), temveč i izložba obrazov retrospektivne stroke, to je izložba umotvorov starih poljskih umetelnikov, katerih obrazi so raztreseni po vsem svetu.

Organizator umeteljskega oddelka je gosp. Lozinski, ki s zadoščenjem more zreti na vspehe dosedanjih prizadevanj svojih.

Vežbališče za sokolska društva prirejeno bode za 6000 oseb.

Skupina XXXI. Zdravstvo. Galicija ima obilico vrelcev in mineralnih zdravilnih vodâ (v Iwonici, Krinici, Ščavnici, Truskawieci, Lubieni), in bode izvestno izložba topliških vredb in izdelkov zelo zanimiva in poučna.

Skupina XXXII. Odpravna sredstva. V tej skupini je najzanimivejša izložba c. kr. avstrijskih državnih železnic, ki bode prva v tem oziru. Poleg tega bode tu poštna in brzojavna izložba in retrospektivne v lastnih paviljonih.

Otvorjena bode izložba 5. junija in bode trajala do 15. oktobra. Odlikovanja bodo: častni diplomi, zlate, srebrne in bronaste svetinje, častna priznanja in denarne nagrade.

Ni dvojbe torej, da bode deželna gališka izložba v Lvovu, kakor o tem svedoči marljivost ravnateljstva, množica deklaracij in prizadevanje rokodelcev in obrtnikov poljskih, sijajno podjetje, ki bode pokazalo svetu, kaj poljski narod vé in umeje dovršiti v tem oziru.

A. Š.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. maja.

(Duhovniške spremembe). Č. g. Anton Mali, kapelan v Naklem, je imenovan župnim upraviteljem v Javoru pod Ljubljano. Prestavljen je č. g. Ivan Bezeljak, kapelan v Starem Trgu pri Ložu, za kapelana v Bohinjsko Bistrico. Na njegovo mesto

